

gaa til at lave en hel ny Stab af lønede Embedsmænd, men at vi trods lavere Gehører nogenlunde kunne faa ganste det samme Antal af Konsuler og Vicekonsuler som nu. Jeg antager, at det, der forlanges af Konsuler, og i det hele det Arbejde, der kan ventes af dem, kan blive rigelig udført af dem, vi have, hvoraf en ganste væsentlig Del søger denne Position for Stillingens Skyld, og uden at det vil være nødvendigt, at vi skulle gaa op til store Udgifter for Statskassen eller til Ansættelse af en hel Del ny statslønede Embedsmænd.

Indenrigsministeren (Rosenørn-Dehn): Jeg skal blot tillade mig den ganste korte Bemærkning, at det, som denne Lov gaar ud paa, er netop at skaffe os en længere Frist til at tage alle disse Ting under Overvejelse. Hvad der er blevet fremført her af den sidste ærede Taler, hører egentlig først hjemme, naar Loven bliver forelagt; det skal imidlertid ikke blive overjet eller alemt, men komme under Overvejelse, naar Ministeriet kommer til Revision af selve Konsulatsloven.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Lovforslaget bliver tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 19 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bajer: Naar jeg har ønsket at fremkomme med nogle almindelige Bemærkninger ved denne Lejlighed, er det paa Grund af nogle Misforstaaelser, der ere fremkomne, siden vi sidst havde denne Sag for os. Jeg har i 18 Aar haft med disse Sager at gøre, og det høje Ting har i den Henseende vist mig særlig Velvilje og Tillid, og den Tillid,

jeg har nydt, har gjort, at jeg har haft mere Indflydelse paa denne Sag end de fleste. Denne Indflydelse har jeg brugt i den Retning, at jeg har søgt at faa en saadan Gang i disse Sager, at der kunde opnaas Enighed fra alle Sider om en ensartet Behandlingsmaade, og jeg tror at have medvirket ikke saa lidt dertil. Siden den 22de Maj 1885 er der fra Indenrigsministeriet blevet fulgt et Cirkulære om, hvilke Oplysninger Rigsdagen ønsker af dem, der ansøge om Indfødsret. Men foruden dette Schema findes der tillige en Række, kan jeg gerne sige, af ustrebnede Regler, som kendes af dem, der have haft Sæde i Indfødsretsudvalget, og i Kraft af disse Regler have vi ogsaa stillet os sidste Gang. Der blev den 23de Februar i Fjor gjort Indstilling fra Udvalget og vedtaget af Folketinget, at Andragenderne fra to Personer, som havde ansøgt om Folketingets Medvirken til at faa Indfødsret, skulde henvises til Indenrigsministeriet, for saa vidt de søge derom igen inden den i det omtalte Cirkulære nævnte Tid. I den Anledning har man gjort gældende, at de burde have været optagne straks, og for det andet har man anset over, at der er blevet stillet den Betingelse, at de skulde ansøge paa ny. Med Hensyn til det første tror jeg, det vil være klart, at det vilde være meget uehdigt, om Udvalget om Indfødsrets Meddelelse her uden Nødvendighed stillede Ændringsforslag om ny Personers Optagelse. Følgen deraf vilde være, at Udvalget vilde faa meget mere at gøre, end det kunde overkomme. Det vilde blive et Slags Bureau, som ikke selv havde noget tilstrækkeligt Bureau under sig til at komme i Forbindelse med disse forskellige Andragere. Det er derfor gjort gældende i Udvalgene, at man ikke i Reglen burde stille saadanne Ændringer om ny Personers Optagelse, men der er Undtagelser, og saadanne Undtagelser have været gjorte. Naar det har været en Bøjskærs Sag for en Person at faa Indfødsret straks, har man stillet ham op, og det er ogsaa lykkedes at føre det igennem; jeg kunde nævne saadanne Tilfælde. Der har ogsaa fra anden Side, fra Regeringens Side, været ytret Ønske under Samlingen om, at en Person skulde optages, fordi han savnede Indfødsret for at kunne blive ansat i en Stilling, som man satte Pris paa, han skulde have. Altsaa, naar der har været nogen virkelig Nødvendighed, har man stillet saadanne Ændringsforslag, men har der ikke været nogen saadan, har det ikke været en Bøjskærs Sag for vedkommende, har man nøjedes med at henvise Andragendet til Indenrigsministeren,